Atuisartoqarnermut Unammilleqatigiinnermullu Aqutsisoqarfik
Forbruger- og Konkurrencestyrelsen

K E N D E L S E:
afsagt af Det Grønlandske Pressenævn den 13. februar 2026
i sagen 26/00093

[Klager]

Mod

Sermitsiaq

Dato: 13-02-2026

Sagsnr.: 26/00093

Atuisartoqarnermut Unammilleqatigiinnermullu Aqutsisoqarfik
Forbruger- og Konkurrencestyrelsen
Postboks 689
3900 Nuuk
Tlf. (+299) 32 80 33
E-mail: aua@nanoq.gl
www.aua.gl

[Klager] har klaget over artiklen "*Lokalviden ved kvotetildelinger under fokus*", bragt i Sermitsiaq den 16. januar 2026 og lagt på Sermitsiaqs netavis den 22. januar 2026, idet han mener, at god presseskik på flere punkter er tilsidesat.

Sagsfremstilling
Artiklens indhold tager udgangspunkt i et § 37-spørgsmål til Naalakkersuisut og svaret på dette. Dens underrubrik lød således:

"[Navn 1], Inuit Ataqatigiit, som er medlem af Inatsisartut, ønsker, at lokalviden skal vægtes i højere grad end hidtil, når der tildeles kvoter af fangstdyr, der er beskyttet ved restriktioner."

Af artiklens indledende brødtekst fremgik blandt andet:

"**[Navn 1],** Inuit Ataqatigiit, som er medlem af Inatsisartut, ønsker via paragraf 37-spørgsmål til Naalakkersuisut at få klarhed om, at der fremover skal vægtes lokalviden i højere grad ved kvotetildelinger af fangstdyr, der beskyttes ved restriktioner.
..."

"...
Ifølge [Navn 1] har øget inddragelse af lokalviden ved kvotetildelinger i Nunavut i Canada ført til, at myndighederne er begyndt at tildele flere hvid- og narhvalskvoter, og at hun fremover vil arbejde for, at lignende tiltag bliver implementeret i lovgivningen og fangst og jagt.

Ifølge svarnotatet overfor [Navn 1] følger Naalakkersuisut den seneste Inatsisartutlov om fangst og jagt fra 2023 og seneste ændring i 2024, hvor tilladelser og licenser blandt andet giver hjemmet til inddragelse af kommuner og folk, der er registreret i folkeregistret i administrationen af kvotetildelinger. I Grønland skelner man ikke om man er oprindelig eller ikke, og alle borgere der er registreret i folkeregisteret behandles lige – der er dog bestemmelser om kvoterede arter, hver der er to års bopælskrav for at man kan få licens til kvoterede arter, oplyser [Navn 2].
..."

Det afsluttede afsnit i artiklen lød således:

"...
Går videre med sagen
I sommer deltog [Navn 1] i Marralik-Ungunniavik Project, der er et Canadisk projekt, der blandt andet har til formål at beskytte de oprindelig folks rettigheder i forhold til bæredygtig fangst.
Ifølge hende viser erfaringerne fra projektet, at inddragelse af lokalviden om fangst, jagt og fangstdyr er yderst vigtigt, når der skal tildeles kvoter.
- Det blev ikke tildelt nar- og hvidhvalskvoter i et bestemt område i Nunavut i omkring 40 år. Men efter at inddragelse lokalviden om netop disse arter, er man nået til den konklusion, at der rent faktisk kan tildeles kvoter, hvorefter fangsten igen er muliggjort, siger hun.
[Navn 1] får opbakning fra KNAPK i hendes målsætning om at lignende tiltag bliver implementeret i lovgivningen om fangst og jagt."

Til støtte for sin klage har [Klager] navnlig anført, at der i artiklen anvendes betegnelsen "*lokalviden*" for den type viden spørgsmål 3 i § 37-spørgsmålet sætter fokus på, selv om spørgsmål 3 i § 37-spørgsmålet reelt vedrørte "*oprindelige folks viden*". Dette ændrer betydningen og kan være misvisende for læserne, i forhold til hvilken type viden og hvilke perspektiver der egentlig diskuteres.

Klageren anfører også at det er vigtigt at bruge betegnelsen "*Oprindelige Folks Viden*"/"*Indigenous Knowledge*" i relevante sammenhænge. At bruge betegnelsen "*lokalviden*" i stedet kan være problematisk, fordi det udvisker de specifikke politiske, historiske og rettighedsbaserede kontekster, der er forbundet med oprindelige folk.

Klageren anfører tillige at betegnelsen "*lokalviden*" ofte bruges til at beskrive stedbaseret information og er derfor et bredere begreb, som også kan inkludere ikke-indfødte, nyere bosættere eller dominerende grupper i området. Betegnelsen "*oprindelige folks viden*" refererer derimod specifikt til de oprindelige folks langvarige, flergenerationsbaserede og ofte marginaliserede erfaringer. Det anføres yderligere at dette perspektiv også er blevet anbefalet af ICC i nogle af deres workshops, som understreger behovet for præcis og respektfuld terminologi, når der arbejdes med viden fra oprindelige samfund.

Klageren anfører yderligere at det derfor vil være hensigtsmæssigt at bruge betegnelsen *"Indigenous Knowledge"* med omtanke og kun anvende "*lokalviden*", når der rent faktisk refereres til bredere, ikke-indfødte kontekster.

Klageren anfører endelig til støtte for klagen, at det ovenstående kan ses som brud på punkterne A.1, A.3, A.5 og A.7 i de vejledende retningslinjer for god presseskik, med følgende begrundelser:

Vedr. pkt. A.1 – Korrekte meddelelser – kontrol af oplysninger:
Ændringen af ordlyden ændrer det faktiske indhold i udsagnet. Artiklen gengiver ikke korrekt kildens oprindelige betydning.

Vedr. pkt. A.3 – Efterprøvelse af skadelige eller krænkende oplysninger:
Ved at reducere begrebet fra "*oprindelige folks viden*" til "*lokalviden*" usynliggøres politiske og kulturelle dimensioner, som har særlig betydning for oprindelige folk.

Vedr. pkt. A.5 – Skelnen mellem faktiske oplysninger og vurderinger:
Artiklen gør ikke klart, at ændringen er en redaktionel omskrivning, hvilket kan forveksles med, at kilden selv anvender det nye ordvalg.

Vedr. pkt. A.7 – Berigtigelse af urigtige eller mangelfulde oplysninger:
Når redaktionen ændrer et centralt begreb, som ændrer forståelsen af kildens udsagn, bør dette tydeligt kommunikeres til læserne, for eksempel som berigtigelse eller note.

Pressenævnets formand, Kirsten Thomassen, udtaler:
Pressenævnet kan tage stilling til, om et medie har foretaget en offentliggørelse, der er i strid med god presseskik.

Det er som klart udgangspunkt en betingelse for at Pressenævnet kan behandle en klage, at den der klager har retlig interesse i det forhold, der klages over. Den der klager skal derfor som klart udgangspunkt være omtalt i en artikel, vist på et billede eller på anden måde være identificeret i offentliggørelsen, for at kunne få en sag behandlet af Pressenævnet.

[Klager] er ikke omtalt i den omhandlede artikel, og har derfor ikke en direkte og individuel retlig interesse i at få klagen behandlet. Henset til artiklens indhold og karakter findes klagen ikke i forhold til en presseetisk vurdering at have en sådan væsentlig samfundsmæssig interesse, at der er grundlag for at behandle klagen uanset den manglende retlige interesse.

Sagen afvises derfor i medfør af § 43, stk. 2, nr. 2, i Landstingslov om Medieansvar[1].

Klagevejledning
Pressenævnets kendelser kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed, jf. § 50 i Landstingslov om medieansvar.

Kirsten Thomassen
Formand

[1] Landstingslov nr. 17 af 19. november 2007 om medieansvar

Bilag 1 – Klagen
Bilag 2 – Link til påklaget artikel
Bilag 3 – § 37-spørgsmål nr. 203 af 28. november 2025